

Krachtens artikel X.30 van het Wetboek van economisch recht kan bij een commerciële samenwerkingsovereenkomst degene die het recht verkrijgt een commerciële formule te gebruiken bij de verkoop van producten of diensten, de nietigheid van de overeenkomst inroepen binnen 2 jaar na het sluiten van de overeenkomst indien bepaalde precontractuele informatieverplichtingen niet worden nageleefd.

In een arrest van 17 september 2015 preciseerde het Hof van Cassatie dat het volstaat binnen deze termijn de nietigheid van de commerciële samenwerkingsovereenkomst in te roepen. Het is niet vereist dat binnen deze termijn een vordering in nietigverklaring wordt ingesteld. Het Hof van Cassatie bevestigde eveneens dat vóór het verstrijken van de termijn van 2 jaar geen bevestiging van de nietigheid kan worden afgeleid uit de loutere uitvoering van de overeenkomst met kennis van zaken. Het hof van beroep te Gent had terecht geoordeeld dat dergelijke uitvoering gedurende anderhalf jaar het recht niet ontnemt om deze nietigheid te vorderen.

O.V.B.

Hof van beroep Luik 22 januari 2015

Zaak: 2013/rg/1165

ARBITRAGE

Overeenkomst – Rechtsmacht – Onsplitsbaarheid

ARBITRAGE

Convention – Incompétence – Indivisibilité

Twee particulieren tekenden een verkoopcompromis voor een stuk grond, samen met de plannen van het architectenbureau en een bouwvergunning. De compromis bepaalde dat de koper de facturen van het architectenbureau zou betalen en dat de verkopers ontslagen werden van alle aansprakelijkheid daaromtrent.

Omdat de betaling van de facturen uitbleef, dagvaardde het architectenbureau de verkopers en vorderde het bovendien een verbrekiingsvergoeding. De verkopers vorderden de gedwongen tussenkomst in vrijwaring van de koper.

De koper beriep zich in zijn eerste conclusie echter op het arbitragebeding in de verkoopcompromis. De verkopers betwistten niet dat dit arbitragebeding geldig was, maar stelden dat dit beding geen gevolg kon hebben door de onsplitsbaarheid van het geding tussen het architectenbureau en de verkopers enerzijds, en het geding tussen de verkopers en de koper anderzijds.

Noch de rechtbank van eerste aanleg te Namen, noch het hof van beroep te Luik volgden deze redenering van de verkopers. Het hof stelt dat onsplitsbaarheid inderdaad de rechtsmacht van de arbiters kan uitsluiten ten voordele van de rechtbank. Artikel 31 van het Gerechtelijk Wetboek, dat onsplitsbaarheid definieert als materiële

onmogelijkheid om uitspraken samen uit te voeren, moet echter strikt worden geïnterpreteerd én raakt de openbare orde. Vorderingen tot veroordeling in geld kunnen wel samenhangend zijn, maar kunnen niet onsplitsbaar zijn. Veroordelingen om te betalen en/of niet te betalen kunnen immers altijd samen uitgevoerd worden, ook als ze tegenstrijdig zijn.

Het hof geeft zelf aan dat het resultaat van deze strikte toepassing “choquerend” kan zijn. Zo zou de partij die betrokken is in zowel de gerechtelijke als de arbitrale procedure tussen twee stoelen kunnen vallen wanneer de rechter en de arbiter er een ander oordeel op nahouden. Toch gaat het hof niet in op een tendens die we bijvoorbeeld in Frankrijk wel zien, namelijk om onsplitsbaarheid een meer economische invulling te geven.

K.C.

2. BANKRECHT EN FINANCIËEL RECHT/DROIT BANCAIRE ET FINANCIER

Régine Feltkamp³, Joeri Danhieux⁴ en Gerrit Hendrikx⁵

Wetgeving/Législation

Verordening nr. 2015/1360 van de Raad van 4 augustus 2015 tot wijziging van verordening (EU) nr. 407/2010 houdende instelling van een Europees financieel stabilisatiemechanisme, Pb.L. 210 van 7 augustus 2015, in werking getreden op 8 augustus 2015

FINANCIËEL RECHT

Europees financieel recht

DROIT FINANCIER

Droit financier européen

Deze verordening nr. 2015/1360 wijzigt het regelgevend kader voor het Europees Financieel Stabiliteitsmechanisme (“EFSM”), dat voorafgaandelijk of parallel met het Europees Stabiliteitsmechanisme (“ESM”), steun verleent aan lidstaten die geconfronteerd worden met of ernstig bedreigd worden door een zware financiële verstoring, en voor wie steunverlening door het EFSM wegens uitzonderlijke praktische, procedurele of financiële redenen noodzakelijk is geworden. De wijziging beoogt te garanderen dat het EFSM enkel wordt gebruikt om de financiële stabiliteit te vrijwaren van een lidstaat die de euro als munt heeft indien er voorafgaandelijk regelingen van kracht zijn die waarborgen dat de lidsta-

3. Docent VUB, advocaat te Brussel.

4. Advocaat te Brussel.

5. Advocaat te Brussel.

ten die niet de euro als munt hebben, niet worden blootgesteld aan financiële verplichtingen.

R.F. en G.H.

Wet van 12 juli 2015 teneinde de activiteiten van de aasgierfondsen aan te pakken (BS 11 september 2015), in werking getreden op 21 september 2015

FINANCIËEL RECHT

Financiële instellingen en tussenpersonen – Toezicht – Aasgierfondsen

DROIT FINANCIER

Institutions et intermédiaires financiers – Surveillance – Fonds vautours

Deze wet strekt ertoe in België de praktijken van aasgierfondsen aan banden te leggen. Aasgierfondsen zijn investeringsfondsen die voor een spotprijs schuldpapier opkopen (vaak van staten en i.h.b. van ontwikkelingslanden) om vervolgens via juridische weg de schuldenaar tot volledige afbetaling te dwingen (*i.e.* uitbetaling van de nominale waarde, vermeerderd met de achterstallige rente).

De wet bepaalt dat wanneer een schuldeiser een ongeoorloofd voordeel nastreeft door een lening of een schuld van een staat af te kopen, zijn rechten worden beperkt tot de prijs die hij heeft betaald om die lening of schuld af te kopen. Daarnaast bepaalt de wet dat ongeacht het recht toepasselijk op de rechtsrelatie tussen het aasgierfonds en de debiteurstaat, geen enkele uitvoerbare titel kan worden verkregen in België en geen enkele bewarende maatregel of maatregel van gedwongen uitvoering kan worden genomen in België teneinde een betaling te verkrijgen in België, indien deze betaling de schuldeiser een ongeoorloofd voordeel oplevert. De wet definieert een ongeoorloofd voordeel als een klaarblijkelijke wanverhouding tussen de afkoopwaarde en de nominale waarde van de lening of de schuld, of tussen de afkoopwaarde en de bedragen waarvan de schuldeiser de betaling eist. Om te kunnen spreken van een ongeoorloofd voordeel moet de klaarblijkelijke wanverhouding verder worden aangevuld met een van de zes in de wet opgesomde criteria.

R.F. en J.D.

EBA richtsnoeren inzake achterstallige betalingen en gedwongen verkoop, 19 augustus 2015, www.eba.europa.eu/documents/10180/1163130/EBA-GL-2015-12_NL_GL+on+arrears+and+foreclosure.pdf/1bd5975f-d0b9-499c-9b83-63d1d3279d02

BANK- EN KREDIETWEZEN

Hypothecair krediet – Controle op ondernemingen van hypothecaire leningen – Wanbetaling – Gedwongen verkoop

BANQUE ET CRÉDIT

Crédit hypothécaire – Contrôle des entreprises de crédits hypothécaires – Défaut de paiement – Vente forcée

Deze richtsnoeren, die vanaf 21 maart 2016 van toepassing zijn, verschaffen nadere details met betrekking tot de in artikel 28 van richtlijn 2014/17/EU⁶ voorziene vereisten inzake achterstallige betalingen en gedwongen verkoop in het kader van kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen (o.a. richtsnoeren m.b.t. de vaststelling van een beleid voor consumenten met betalingsproblemen, de omgang met de consument, de informatieverstrekking en de bijstand aan de consument, tolerantie maatregelen inzake het afwikkelingsproces en de documentatie van de interacties met de consument en de bewaring van de gegevens van deze interacties).

R.F. en J.D.

EBA richtsnoeren inzake kredietwaardigheidsbeoordeling, 19 augustus 2015, www.eba.europa.eu/documents/10180/1162894/EBA-GL-2015-11_NL_GL+on+creditworthiness.pdf/d40a5499-554d-44f0-8d47-8f22f436cc02

BANK- EN KREDIETWEZEN

Hypothecair krediet – Reglementering van hypothecaire leningen

BANQUE ET CRÉDIT

Crédit hypothécaire – Réglementation des crédits hypothécaires

Deze richtsnoeren, die vanaf 21 maart 2016 van toepassing zijn, geven verdere details met betrekking tot de in artikelen 18 en 20, 1. van richtlijn nr. 2014/17/EU⁷ uiteengezette vereisten om de kredietwaardigheid van de consument te beoordelen bij het aangaan van kredietovereenkomsten met consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen (o.a. richtsnoeren m.b.t. de verificatie van het inkomen van de consument, de documentatie en de bewaring van informatie; de identificatie en preventie van verkeerde voorstellingen van zaken door de kredietgever; de beoordeling van het vermogen van de consument om de uit de kredietovereenkomst voortvloeiende verplichtingen na

⁶ Richtlijn nr. 2014/17/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 februari 2014 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen en tot wijziging van de richtlijnen nrs. 2008/48/EG en 2013/36/EU en verordening (EU) nr. 1093/2010, *Pb.L.* 60 van 28 februari 2014.

⁷ Richtlijn nr. 2014/17/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 februari 2014 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen en tot wijziging van de richtlijnen nrs. 2008/48/EG en 2013/36/EU en verordening (EU) nr. 1093/2010, *Pb.L.* 60 van 28 februari 2014.